

El substrat dels mèrits

Arnau Fargas i Ortiz

Unitat Docent Vall d'Hebron. Universitat Autònoma de Barcelona. Barcelona.

Nota: aquest article és el text del discurs que el premiat va pronunciar amb motiu del lliurament del premi el dia 17 de desembre de 2024 a Bellaterra.

He estat membre de la Junta de la Facultat durant molts anys, perquè —per mi— la representació estudiantil ha estat un dels pilars fonamentals de la carrera. No he concebut mai la possibilitat de —només— passar per la Universitat de forma passiva, sinó que sempre he pensat que és necessari implicar-se, des de qualsevol àmbit, per a millorar allò que no funciona. Sis anys després, i si pogués tornar al dia en què ordenàvem les nostres preferències després de la selectivitat, tornaria a triar la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), convençut que tots aquests anys de feina de delegats, del Consell d'Estudiants, de les diferents juntes i comissions i de Deganat, han fet que la Facultat de Medicina, que ha estat casa nostra, sigui avui un lloc millor per a tothom.

Parlaré ara per compartir amb vosaltres unes reflexions i alguns agraïments. Dedicar sis anys a una carrera és una experiència que cadascú viu a la seva manera. Així doncs, hi ha tants camins i vivències diferents com persones hem estudiat aquest grau. És per això que faré el discurs en primera persona, ja que no pretenc parlar en representació de ningú més que de mi mateix, i ja em disculpo si no compartiu tot el que diré, però espero que en alguna cosa o altra cadascú de vosaltres s'hi pugui sentir identificat.

El premi que rebo avui, en teoria, és un reconeixement a l'excel·lència acadèmica. Però són moltíssims els factors que, d'alguna manera o altra, m'han dut a ser avui aquí i que crec que val la pena repassar i agrair. N'he triat vuit.

1) La més o menys favorable situació econòmica familiar. M'ha permès dedicar-me plenament a estudiar sense haver de començar a treballar als 16 anys, haver de compaginar la carrera amb una jornada laboral de 8 h al dia o haver-me de fer càrrec de nens petits o de persones dependents.

FIGURA 1. L'Arnau Fargas i Ortiz el dia del lliurament del premi extraordinari del grau de Medicina, curs 2023-2024. Universitat Autònoma de Barcelona, Bellaterra, 17 de desembre de 2024

- 2) L'entorn social i familiar, que des que era petit m'ha ensenyat el valor d'esforçar-me al màxim i d'intentar donar el millor de mi en totes les meves responsabilitats: l'institut, la selectivitat, la carrera, el MIR..., malgrat que això hagi implicat una autoexigència que, de vegades, m'ha passat factura.
- 3) Els factors innats ja que, si aquest premi reconegués només l'esforç i sacrifici dedicat a la medicina, hi hauria molts altres companys que se'l mereixerien tant o més que jo. Potser han tingut més dificultats per memoritzar o entendre tots els apunts, però segur que em donen mil voltes fent esport, ballant, lligant, cuinant o coneixent gent nova.
- 4) L'atzar. És cert que la sort m'ha agafat treballant, però no puc negar que han sigut moltes les vegades en què l'atzar m'ha ajudat a treure millors resultats. Quan en un examen repetien preguntes d'altres anys que havia repassat el dia abans... o quan no sabia la resposta a alguna pregunta test i l'encertava de casualitat... o la pandèmia amb els exàmens en línia en què —per primera vegada a la història— a la nostra promoció vam ser més de 100 persones les que vam treure un 10 a l'examen final de neuroanatomia.

Correspondència: Arnau Fargas i Ortiz
Adreça electrònica: arnauf2000@gmail.com

- 5) Els amics i companys que he fet durant el camí, amb qui he gaudit de tota la diversió que pot oferir la universitat. A ells els agraeixo haver sigut un punt de suport clau en els moments difícils i haver-se convertit en indispensables. Amb tota seguretat, són el més valuós del que m'emporto d'aquesta carrera.
- 6) Els professors. Perquè, malgrat és cert que n'hem tingut alguns amb nul·la capacitat docent, n'hi ha hagut molts altres a qui vull agrair haver sigut font d'inspiració, haver-me ensenyat quin tipus de metge vull ser i haver-me donat la motivació necessària per seguir endavant.
- 7) Els sacrificis. Per totes aquelles vegades que he repetit la frase de: "no puc, he d'estudiar", "no puc, estic d'exàmens", "no puc, tinc pràctiques" i per totes les hores que no he pogut dedicar a jugar amb la meva germana, a

xerrar amb els meus avis, a estar amb la meva parella o a fer les sobretalles en família dels diumenges o del dinar de Nadal.

I, ja per acabar, 8) La família. A diferència de molts altres companys, jo no he hagut de marxar de casa per estudiar. Per això, per a mi ha estat imprescindible poder comptar amb una família que em recolzés en tots els sentits. Si m'ho permeteu, voldria aprofitar per agrair a la meva mare totes les hores que ha aguantat escoltant-me mentre li explicava el que havia estudiat, totes les vegades en què m'ha ajudat a preparar un examen i tot el suport que m'ha donat durant aquests sis anys. En especial ara, durant la preparació del MIR, en què està essent el pal de paller indispensable per seguir tirant endavant. Mama, moltes gràcies. T'estimo moltíssim.